

Öğrenci C:

Genovese ve Dower

Metinlerde en ilginç bulduğum yerlerin altını çizeceğim önce, sonra da dört ortak yön [belirleyip] onları tartışacağım. Genovese'inki köleliğin standard bir anlatımı değil. Köleler insanlıktan çıkarılmış ve çaresiz değil, ki bu çoğu zaman köleyi kurban olarak (ki böyleydiler) göstermenin istenmeden ortaya çıkan bir yan etkisi. Akıllı, insan ve kendi tarihlerini yaratan aktif aktörlerdir (ne de olsa dünyalarını kendileri yarattılar). Bunun kadar önemlisi de şu ki köle sahipleri de Genovese'in tarihinin bir parçasıydı. Genovese hikayeyi benim hiç alışık olmadığım derecede komplike hale sokuyor. [Köleliğin yaygın olduğu] köle-Güney'de köleler vardı, beyaz köle sahipleri vardı, beyaz kadın köle sahipleri vardı, kölesi olmayan zengin beyazlar vardı, ve de fakir beyazlar vardı.

Dower'da, argümanının gücü net. Bu bence Dower'in konuyu çok geniş ve farklı kanıt türleriyle ele almasıyla ve bu sorunlar bugün neden önemli sorusuna bağlamasıyla mümkün olmuş. Tabi ki, Pasifik Savaşında ırk kendi başına ve kendi içinde de önemli bir konu. Ama, bu problemin izlerini şimdiki zamana kadar sürerek (diğer okuduğumuz yazılarında ve kitaptaki diğer yazılarda olduğu gibi), mevzuyu iyice aydınlatmış.

İrk ne kadar merkezi?

İrkin merkeziliği iki metinde farklı. Genovese köleliğin reddedilemez ırkçı bir parça/bileşen taşıdığını netleştirdi, ama kölelik ırk hakkında mı idi? Evet, ve hayır. Köleliğin beyazların siyah karşıtı ırkçılığı hakkında olmadığını öne sürüyor. Çok daha uzun bir liste oluşturacak lütufkarlık vardı, paternalizm gibi, istismar gibi, çete şiddeti gibi, ve kati ırkçı bir bileşen vardı (beyaz köle yoktu). Ama, Amerika'da köleliğin popüler anlatısına ters olarak, Genovese ırkçılığın baskın bir bileşen olmadığını savunuyor.

Genovese'in argümanını bu şekilde kurgulaması okur başlangıçta yaşadığı tereddütü (tabi ki ırkçılık hakkındaydı) yener yenmez onu daha da ikna edici kılıyor. Köleliğin politik ekonomisine odaklanarak, o tasvir ettiği ve sonra da pek güzel alaşağı ettiği çarpık ve kendi kendisiyle çelişen sisteme odaklanarak, Genovese köleliğin sadece ırkçı olduğu için yanlış değil birçok sebepten dolayı yanlış olduğu argümanını kurabiliyor.

Dower'da ırk merkezi bir yerde bulunuyor. Bunun için birkaç açıklamam var. Pasifik Savaşında Amerika/Japonya ilişkileri ırk etrafında dönmüş olabilir. Tabi bu bir sadeleştirme

gibi görünüyor ve Dower Pasifik Savaşının içinden geçen silsilelerden de bahsediyor. Öte yandan, birkaç tane 30-40 sayfalık makaleyi 800'ü aşkın sayfalık bir kitapla karşılaştırıyorum. O makaleler ve kitap tarzı tarih daha uzun metinlerde daha nuanslı bir ana temaların altını çizme ve konsantrasyon gerektirebilir. Bu sıkıştırma demek olabilir ki Pasifik Savaşında ırk üzerine bir makalede ırk en önemli faktördü. Pasifik Savaşında ekonomik rekabet ile ilgili bir makalede dönüm noktası ekonomiydi.

Hangi çeşit kanıt?

Kanıt kullanımında iki çalışma arasında farklar var. Dower tüm temalar için kanıt olarak yararı dokunacak akıl almaz derecede güçlü alıntılar bulmak zorunda, Genovese'in ise içlerinden tema çıkarabileceği bir kronoloji geliştirmek için veya detaylı bir resim yapmak için daha küçük kanıtlar kullanabileceği anlatı alanı var. Dower temaları önceden söylemek zorunda.

Her iki yazar da kanıt çeşitleriyle debeleniyorlar, bu okumalarımızda tekrarlanan bir tema. Örneğin, Genovese bir kölenin söylediklerinden hatırladıklarını günlüğüne yazan beyaz köle sahiplerini nasıl değerlendirmeli? Bunu köleden bir alıntıymış gibi değerlendirebilir mi? Köleden daha çok köle sahibi hakkında daha çok şey söylemez mi bu? Genovese, giriş bölümünde bize öyle olabileceğini söylüyor, çoğu zaman “[böyle metinde aynen]” ibaresini koymadığını belirttiğinde. Okur olarak bir kölenin belli bir şekilde konuşup konuşmadığı ile ilgili muhakememizi kullanabiliriz. Thompson'un, istatistiki ve anlatsal kanıt, İngiliz işçi sınıfının yaşam koşullarıyla ilgili birbirinden çok farklı şeyler ortaya çıkarır önermesine benzer olarak (birincisi yaşam koşullarını iyiye gittiğini ikincisi ise kötüye gittiğini söylüyor), Genovese de istatistiğin ve kölelerin yaşamlarının hikayesal anlatımların nasıl benzer kesiklikler gösterdiğini vurguluyor.

Dower okuyucuya yeni bir çeşit kanıtı tanıtıyor, resmin kanıtlığını. Bu noktada resme-kanıt-gibi nasıl tepki vereceğime emin değilim. Bence resim kelimelerden daha fazla yoruma açık. Ama, “gerçeklere dayalı” istatistiğin bile neler olup bittiğini maskeleydiğini gördük. Her ne ise, Dower resmi kesinlikle iyi ve duygusal bakımdan etkili bir biçimde kullanıyor, ve özellikle de “Japon Sanatçılar ve Atom Bombasında.”

Hangi bakış açısı?

Genovese hakkında en sarsıcı şeylerden biri de kölelerin ve köle sahiplerinin bakış açıları arasında çok etkili bir şekilde gidip gelmesi. Köleler hakkında konuştuğunda, köle sahipleri

hakkında konuştuğundaki kadar ikna edici. Her zaman biliyoruz ki son noktası köle sahiplerinin mantığındaki çelişkiyi aydınlatmak, veya kölelerin köle sahiplerini istismar ettiği bir yer göstermek, ama yine de şaşırtıyor/telaşlandırıyor. Köle sahiplerinin mantığındaki çelişkinin onların ağzından ortaya çıkarılması inanılmaz derecede güçlü, ve gidip gelmeler bir argümanda tarihi bakış açısının manipülasyonunun ne kadar etkili olabileceğini gösteriyor. Bu yöntemin kısıtlamaları da var: bazı okurların nefretle kitabı okumaktan vazgeçmelerine yol açabilir, biri nasıl olur da köleliği köle sahiplerinin bakış açısıyla tartışmayı düşünebilir? Yöntem, grupları tek bir ağızdan konuşuyormuş gibi gösteriyor. Bunun sonucu olarak Genovese farklı kölelerin farklı hissettiğini farklı köle sahiplerinin farklı davrandığını vurgulayarak dikkatli davranıyor. Ama seslerde daha çok birlik olduğuna inanmaya kaptırmak çok kolay.

Dower da farklı bakış açıları kullanıyor makalesinde. Japonlara karşı Amerikan ırkçılığını ve Amerikalılara karşı Japon ırkçılığını tartışıyor. Bunu yaparken, önemli farklara parmak basıyor (özellikle “öteki” ve “kendi” tip ırkçılık arasındaki ayırım). Ama Japonya’ya karşı Amerikan tutumlarına daha fazla yer veriyor. Bu da makale türünün yapısal bir kısıtlaması olabilir.

Anakronizm: ırk mı ırkçılık mı?

O zamanlar ona ırkçılık demediyse, ama bugün ırkçılık olduğunu hissediyorsak, ona ne deriz? Genovese’e göre cevap şu gibi görünüyor ki sadece tarihsel aktörler ona ırkçılık derse o da ona ırkçılık diyebilir. Bu durum komplikasyonlara yol açıyor, özellikle baskın kölelik anlatısının ırkçılık olduğunu farz edersek. Benzer bir şekilde, Dower’in tarihi aktörlerinden bir kısmı ırkçılığı tespit ediyor. Bazıları ise sadece ırkı görüyor. Yine bazıları hiçbirini görmüyor: bir Newsweek makalesinin başlığı, tarihi incelemelerle aydınlanan, ırkla ilgili bir diskurla yankılaşabilir, ama tahminen gazeteci makalenin ırk hakkında olduğunu söylemedi. Öyle olduğuna hükmedebilir miyiz? İrkçi olduğuna hükmedebilir miyiz?

Her iki metinde de ırk ile ırkçılık ayrılmış. Dower ve Genovese bu ayırım konusunda dikkatli. İrkçılık sonucuna nasıl varırız veya varabiliriz? Bugün, köleliğin ve Amerika/Japonya ilişkilerinin ırkçılık barındırdığı bize net görünüyor. Ama o zaman bazı gözlemcilere de net gözükmüş olabilir, eğer öyleyse, elimizde kanıt niteliği olan apaçık bir matrah var. Yoksa, ırkçılık mıydı? Yoksa sadece ırk hakkında mıydı?